

sætte hurtigløbende Dampere i Gang, der kunne bringe den ferske Fisk fra Fiskepladserne, henholdsvis Island og Færøerne, ned til det engelske Marked. Jeg siger, at det lader sig ikke gøre at støtte dansk Fiskeri ved Færøerne eller Island, medmindre man vil gøre noget for at hjælpe dem til at faa de fornødne Midler til at anskaffe saakaldte „carriers“, altsaa Transportdampere, i tilstrækkeligt Antal til at kunne bringe Fangsten ned med. Dette Forhold vil jeg gerne, uagtet det maaske ikke staar i Forbindelse med det Forslag, vi her behandle, tillade mig at berøre blot med et Par Ord, til Dels ogsaa paa Grund af en Udtalelse, der fremkom fra en tidligere Taler i Dag — jeg tror, det var det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (Rørdam) —, som nævnte et Dokument, der er blevet omdelt paa vore Pladser, vistnok et Særtryk af „Nationaltidende“, og som behandler denne Sag. Jeg skal selvfølgelig ikke komme nærmere ind paa dette Særtryk med dets mærkelige Raisonnementer og forunderlig skæve Opfattelse; jeg skal kun i al Mindelighed sige, at det, jeg gerne her vil tillade mig at anbefale, er, at man ved et Laan af Statskassen, som naturligvis skal afdrages og forrentes paa ganske normal Maade, støtter det herværende private Fiskeriselskab, saa at det kan anskaffe nok en „carrier“ foruden den, det allerede har, og saaledes at der kan etableres en ugentlig Forbindelse mellem Fiskepladserne henholdsvis ved Island og Færøerne og det engelske Fiskemarked for derved at støtte de Forsøg, som gøres fra dansk og færøisk Side med Hensyn til at tage Del i de store Fiskerier deroppe, og som jeg ikke mener, at vi kunne være bekendte at lade ligge som os ivedkommende. Jeg skal blot nævne, at dette samme Selskab tidligere har faaet Laan af Statskassen til Anskaffelse af sin første „carrier“. Dette Laan forrentes og afdrages paa ganske normal Maade i Henhold til Laanekontrakten, saa at der kun var givet Selskabet den ene Favor, nemlig den, at Laanet, saa vidt jeg ved, var afdragsfrit det første halve Aar, fordi Selskabet havde været særlig uheldigt, idet et af dets Skibe var forlist ovre ved Island. Nu ønsker man igen at anskaffe et Transportskib til at gøre Routen regelmæssig, og dertil har man anmodet Regeringen om at stille et nyt Beløb til Raadighed for Selskabet, mod at Selskabet selvfølgelig forpligter sig til at afdrage og forrente Laanet paa sædvanlig Maade. Dette Andragende vil jeg gerne anbefale her, for

det er min Overbevisning, at man maa gaa frem ad disse 2 Veje: dels at skaffe nogenlunde Fred for Indgreb paa dansk Soterritorium saavel ved Færøerne som ved Island og dels at skaffe det nødvendige Komplement til Kutternes Bestræbelser for at drive et rationelt Fiskeri i disse vore nordlige Farvande, som ligger i, at der tilvejebringes de nødvendige Transportmidler, for at Fisken kan komme ned i en saadan Tilstand, at den er noget værd. Thi vi vide jo alle, at de Fisk, der fiskes deroppe — det er hovedsagelig Fladfisk, Helleflynder og Rødspætter, det er i alt Fald de værdifuldeste — ere saa godt som værdiløse, naar de ikke kunne bringes paa Markedet i frisk Tilstand, hvorimod dette Fiskeri betaler sig udmærket godt, naar Fisken kan bringes til det engelske Fiskemarked ispakket og i god Kondition. Derfor har jeg gerne villet give den Sag, vi her behandle, min Tilslutning, og jeg har som sagt paa Forhaand ligeledes villet give min Tilslutning til det Forslag, som vil fremkomme til Supplering af det her foreliggende Forslag, nemlig et Forslag om en Bevilling til Anskaffelse af det fornødne Kontrollfartøj.

C. Olsen: Jeg skal oplyse, at saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, syntes det ikke at være ham bekendt, at man driver Fiskeri oppe ved Færøerne om Vinteren, at det netop er om Vinteren, at Engelskmændene mest rationelt drive deres Fiskeri deroppe, og at de f. Eks. betragte deres Tur lige op ad Julen som deres bedste Tur, idet de ved at komme til Markedet med deres Fisk lige til Jul kunne vente at opnaa de bedste Priser. Ligeledes maa jeg udtale min Beklagelse, for saa vidt som det synes, at man har opfattet min Udtalelse om Bøderne, som om jeg mente, at det var urigtigt at foreslaa dem henlagte til Statskassen, saaledes som Forslaget foreslaar det. Det var i hvert Fald min Hensigt at udtale, at jeg fandt det rigtigt, at Statskassen fik Bøderne, for saa vidt man kunde vente, at Staten vilde udruste et Skib til at føre Kontrol ved Færøerne. Hvis vi derimod fik en Lov, uden at en saadan Kontrol blev etableret, saa beklagede jeg, at Staten skulde tage Indtægten, medens de færøiske Kasser deroppe, navnlig Amtskassen, skulde afholde Udgifterne ved den Kontrol, som man vilde søge at udøve deroppe. — Til det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. Sørensens) skal jeg bemærke, at naar han sammenligner Vestkysten af Jylland med